

Людмила Володимирівна Катревич,

здобувач Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького, м. Хмельницький

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ЗМІСТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН У ВИЩИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

У статті розглянуто аспекти професійної підготовки вчителів гуманітарних дисциплін у вищих навчальних закладах Великобританії на сучасному етапі. Увагу зосереджено зокрема на соціально-політичному вимірі підготовки та змісті навчання. Зазначено, що вивчення закордонного досвіду професійної підготовки педагогів матиме позитивний вплив на вдосконалення вітчизняної системи навчання майбутніх учителів.

Ключові слова: професійна підготовка, вчителі гуманітарних дисциплін, світові тенденції, вимоги до абітурієнтів, навчальні плани, особистісно-орієнтований підхід, технології пошукового навчання, професійний розвиток.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Оновлення системи української освіти та її орієнтація на кращі європейські традиції вимагає дослідження функціонування освітніх систем інших держав. На наш погляд, особливо гострою стає ця потреба, коли мова йде про підготовку майбутніх учителів гуманітарних дисциплін, чия діяльність спрямована на полікультурне виховання української молоді в дусі гуманізму та демократії. Кінець ХХ – початок ХХІ століття позначився оновленням змісту шкільної гуманітарної освіти в Україні та появою нових дисциплін суспільствознавчого циклу, зокрема громадянської освіти, релігієзнавства, етики, культурології тощо. Сьогодні в Україні не сформовано чіткої системи професійної підготовки вчителів цих предметів, а програми підготовки педагогів громадянської освіти взагалі відсутні. Вважаємо, що в даному випадку особливо вартий уваги досвід професійної підготовки вчителів гуманітарних дисциплін Великобританії – країни із давніми педагогічними традиціями і, водночас, освітніми новаціями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано вирішення зазначеної проблеми та на які опирається автор. Аналіз останніх джерел і публікацій система освіти Великої Британії завжди перебувала в полі зору вітчизняних дослідників. Зокрема розглядається стандартизація професійної підготовки вчителів (Н. Авшенюк), професійна підготовка майбутніх учителів іноземних мов у Великій Британії (В. Базуріна), охарактеризовано соціокультурний компонент підготовки майбутніх учителів початкової школи (О. Волошина), професійна підготовка майбутніх учителів іноземної мови в системі дистанційного навчання університетів Великої Британії (Т. Гарбуза), особливості методичної підготовки вчителів англійської мови у Великій Британії (І. Задорожна), формування професійної майстерності вчителя в системі педагогічної освіти Англії та Уельсу (Ю. Кіщенко), тенденції розвитку освіти дорослих (С. Коваленко), організація профільного навчання у старшій школі (Н. Костенко), розвиток мовної освіти в середніх і вищих навчальних закладах (О. Кузнецова), професійна підготовка вчителя у системі педагогічної освіти Англії і Шотландії (А. Соколова), етнопедагогічні традиції виховання (М. Тадеєва, О. Скринська), професійно-педагогічна підготовка вчителів у Великій Британії (Н. Яцишин) тощо.

Попри різноманіття аспектів вивчення британської системи освіти, комплексне дослідження професійної підготовки вчителів гуманітарних дисциплін у вищих закладах освіти Великої Британії досі здійснено не було.

Таким чином, **мета статті** полягає у висвітленні основних аспектів професійної підготовки вчителів ГД у ВНЗ Великобританії, зокрема соціально-політичного виміру та змісту підготовки цих фахівців.

Виклад основного матеріалу дослідження. Великобританії стала однією з перших держав, які приступили до реалізації принципів, проголошених Болонською декларацією. При переході на принципи декларації Великобританії вдалось зберегти специфіку національної системи вищої професійної освіти, в тому числі і підготовки вчителів, а також сприяти поширенню власних освітніх традицій на загальноєвропейському рівні. Сьогодні розвиток освіти, в тому

числі і педагогічної, у Великобританії проходить у руслі таких світових тенденцій як: демократизація, гуманізація, гуманітаризація, інформатизація, глобалізація, розвиток неперервної освіти. Ці принципи знайшли своє відображення в ціннісно-цільових основах Національного курікулуму (National Curriculum), проектах та стратегічних документах, розвитку концепції неперервного навчання, у вимогах професійних стандартів до професійної підготовки майбутніх учителів тощо. Основні завдання та положення британських стратегічних документів початку XXI ст. базуються на загальному русі європейської освіти до 2020 року, визначеному документом «Стратегічні рамки європейського співробітництва в галузі освіти і навчання (ET 2020)» [1], в якому особлива увага приділяється доступності та якості вищої освіти, як запоруки самореалізації особистості в соціумі, не залежно від її фінансового становища, на європейських принципах демократичності, рівності та справедливості.

Кінець XX – початок XXI ст. позначився змінами в шкільній гуманітарній освіті, які регламентувались положеннями Національного курікулуму, стратегічними документами британського уряду, Ради Європи та Європейського Союзу. Зокрема в цей час виникає новий напрям шкільної гуманітарної науки – громадянська освіта, яку було введено як обов'язкову дисципліну Національного курікулуму для учнів середніх шкіл з вересня 2002 року. Сьогодні у Великобританії розроблено чітку систему курсу громадянської освіти в школі, який містить цілі, зміст навчання та очікувані результати. Загалом шкільний курс громадянської освіти спрямований на соціальну і моральну відповідальність громадян, активну участь у громадському житті та політичну грамотність [2, с. 2-3].

Із посиленням інтеграційних процесів у Європі та світі у 80-х рр. XX ст. чимала увага почала приділятися питанням вивчення у середній школі історії, як основного джерела знань про основні події у рідному і світовому суспільстві, а також цінності людства загалом. У 1988 р. у Великобританії, коли було представлено Національний курікулум, історію визначено обов'язковим

предметом для вивчення учнями до 16 років. Було наголошено на ролі предмету історії у формуванні з молодого покоління розсудливих громадян [3, с. 37]. Стандарт викладання історії став каталізатором оновлення професійної підготовки вчителів історії, так як передбачав ті навички та уміння, якими мали володіти вчителі для успішної професійної діяльності [3, с. 22].

Національним курікулумом визначається вагома виховна роль релігійної освіти у школі, яка виражається у сприянні духовному, моральному, соціальному і культурному розвитку учнів, розумінню власної та інших культур і традицій, які часто ґрунтуються на релігійних віруваннях [4].

Як показали дослідження різних науковців (Н. Авшенюк, О. Волошиної, Л. Пуховської, А. Сбруєвої), 90-і рр. ХХ століття стали переломними на шляху до гармонізації функцій британського вчительства як об'єкта і суб'єкта процесів реформування освітньої сфери. У цей період в основі реформування педагогічної освіти, зокрема в Англії та Уельсі, закладались ідеї кваліфікаційних та акредитаційних стандартів підготовки майбутнього вчителя. Упродовж наступного десятиліття підходи до стандартизації педагогічної освіти стрімко розвивалися і в кінцевому рахунку вилились у цілісну систему Національних стандартів професійної діяльності вчителя, включаючи три етапи: а) підготовку; б) вступ до професії; в) професійний розвиток та професійну кар'єру [5, с. 68-69].

Окрім стандартизації педагогічної освіти наприкінці 90-х років ХХ ст. – початку ХІХ, створення та реорганізації педагогічних організацій відбулося урізноманітнення і збільшення шляхів професійної підготовки вчителів. Сьогодні у Великобританії, зокрема в Англії, існують наступні шляхи професійної педагогічної підготовки:

педагогічного коледжу, який з 2-річного середнього спеціалізованого закладу в сучасних умовах піднявся до 3-4-річного інституту або факультету в складі університету з наданням випускникам не лише кваліфікаційного вчительського диплома, але й бакалаврського академічного ступеня «Бакалавр педагогіки» (Bachelor of Education) (паралельна модель);

університетської однорічної програми професійної підготовки вчителів з присудженням післядипломного сертифіката в освіті (Postgraduate Certificate of Education (PGCE), Postgraduate Diploma Secondary Education (PDSE)) на базі 3-річної університетської освіти (наприклад, бакалавр мистецтв тощо) (послідовна модель);

через підготовку вчителів на базі школи (a school-based initial teacher training (SCITT): програма створена та реалізовується групою сусідніх шкіл та коледжів для тих випускників, які прагнуть звершити професійну педагогічну підготовку в шкільному середовищі;

педагогічної підготовки Teach First – це благодійна освітня програма, яка посиляється на те, що освіта кожної дитини не повинна бути обмежена будь-якими соціально-економічними чинниками. Дана програма пропонує професійну підготовку майбутніх вчителів тривалістю два роки. Протягом першого року студент повинен навчатися і працювати у «проблемних» середніх школах малозабезпечених регіонів держави. По закінченню першого року випускник отримує сертифікат PGCE і протягом другого року працює як кваліфікований учитель [6];

педагогічної підготовки School Direct – це освітня програма, за якою передбачено, що школа самостійно обирає кандидатів на посаду вчителів згідно з власними потребами і з перспективою працевлаштування обраного кандидата. При цьому, школа має право безпосередньо робити запит на навчальні місця, обирати акредитованого провайдера з підготовки майбутніх вчителів, узгоджувати зміст навчальної програми відповідно до своїх потреб [7, с. 2].

Як показує наше дослідження, університетська підготовка залишається більш популярним шляхом здобуття педагогічної освіти у Великобританії протягом десятиліть. Так, за даними міністерства освіти Англії у 2014 році 20 774 абітурієнта обрали університетську педагогічну підготовку із загальної кількості 32 156 вступників на цю професію [8, с. 7]. Також у дослідженнях британських вчених Е. Гобсона, Л. Трейсі, Г. Пелла [9, с. 62] зафіксовано, що

послідовна модель підготовки є популярною серед бажаючих стати вчителями середніх шкіл.

Законодавчі зміни, а також зміни у самому суспільстві не могли не позначитись на вимогах до вступників як у загальному на педагогічні спеціальності, так і гуманітарні зокрема. Розглянемо вимоги до абітурієнтів, які обирають послідовну модель підготовки. Важливою специфічною умовою під час вступу на гуманітарні педагогічні спеціальності є проходження абітурієнтом співбесіди із членами приймальної комісії. Під час проведення співбесіди, приймальна комісія повинна перевіряти знання абітурієнта з усіх гуманітарних дисциплін комплексно за наступними критеріями: володіння рідною (англійською) мовою, лінгвістичними знаннями (особливо звертається увага на філологічних спеціальностях), ґрунтовні знання з рідної літератури, історії, культури тощо, застосування критичного мислення під час аналізу культурно-історичних явищ народів, чиї набутки абітурієнт у подальшому вивчатиме, чи то його мову або історію. У деяких ВНЗ, як наприклад в університеті Кембриджу, крім вимог до оцінок, загального сертифікату про освіту та співбесіди, ще однією вимогою є написання есе, а у деяких коледжах цього університету також читання матеріалу, який потім обговорюватиметься під час співбесіди (pre-interview reading).

З 2013 року в Англії обов'язковою вимогою для усіх майбутніх учителів перед вступом на навчання є проходження лінгвістичних та математичних тестів на перевірку професійних навичок (professional skills tests). Основним завданням тестування на перевірку професійних навичок є не виявлення предметних знань абітурієнтів, а саме оцінювання основних умінь, якими майбутні вчителі повинні володіти для виконання їх професійної ролі у школі незалежно від етапу навчання та спеціалізації. Завдання у тестах перенесені в професійний контекст, а питання і задачі опираються на реальні дані та інформацію, з якою вчителі зустрічаються у щоденній роботі [10, с. 5]. Таким чином, відмова від випускних кваліфікаційних тестів на користь вступного професійно-орієнтованого тестування поряд з ускладненням змісту і

підвищенням прохідного балу може розглядатися як своєрідна гарантія того, що в педагогічну професію прийдуть добре підготовлені кандидати, не просто бажаючі працювати в школі, а й здатні вивести викладання в ній на якісно новий рівень.

Загальні вимоги до мети, змісту та результатів освоєння освітніх програм, а також рекомендації щодо розробки навчальних планів і програм визначаються академічним стандартом. У той же час він не дає конкретної моделі навчальної програми – викладачі ВНЗ повинні самостійно, творчо вирішувати, який спосіб буде найбільш оптимальним для забезпечення якісної підготовки вчителів, беручи рекомендації стандартів за основу. Тим не менш, аналіз нормативних документів, а також навчальних планів і програм підготовки вчителів ГД у різних ВНЗ Великобританії засвідчує, що для них характерний спільний підхід до розробки програм, який зосереджений на очікуваних результатах.

Професійна підготовка майбутніх вчителів ГД середніх шкіл у Великобританії здійснюється у 64 ВНЗ, з них у 45 ВНЗ Англії, 5 – Шотландії, 3 – Уельсу та 2 – Північної Ірландії.

Розглянемо зміст навчальних планів та програм підготовки бакалаврів мистецтв на прикладі Університету Бірмінгема. Цей університет пропонує широкий спектр курсів з гуманітарних наук для бакалаврів, по закінченню яких студенти мають можливість далі навчатися за програмами професійної педагогічної підготовки вчителя рідної мови та літератури, іноземної мови, історії, громадянської освіти, географії та релігієзнавства.

Попередній аналіз навчальних планів надав можливість виявити деякі спільні тенденції їх побудови. Навчання на бакалавраті ґрунтується на принципах послідовності та системності. Предметні наповнення навчальних планів, а також зміст навчальних програм показують, що теоретична підготовка на першому курсі переходить до практично-теоретичної на другому та до самостійно-дослідницької на третьому курсі. Протягом цього часу студенти проходять ґрунтовну теоретичну підготовку з обраної галузі гуманітарних наук.

Модулі першого курсу, яких в середньому 7, спрямовані на здобуття загального розуміння системи предмету, глибоке наукове осмислення його змісту з позиції різних теоретичних підходів. Студенти вчаться оперувати науковими термінами, знайомляться із ключовими проблемами предмета, їх дослідниками, а також деякими методами дослідження.

Навчальні модулі другого курсу загалом спрямовані на розвиток дослідницьких навичок, професійних умінь у групових презентаціях та проектній роботі. Спільною рисою для усіх гуманітарних спеціальностей є те, що на цьому етапі студенти активно вивчають навички і техніки наукових досліджень свого предмету, крім того розширюють і поглиблюють коло своїх наукових інтересів через вибіркові модулі (60-80 кредитів). Курси навчання навичок наукових досліджень, групові та польові роботи спрямовані на формування дослідницької культури та компетенцій та орієнтують студентів на подальшу науково-дослідну діяльність. На другому курсі студенти визначаються із темою дисертаційного дослідження, яке виконуватимуть під час останнього року навчання.

Як показав аналіз, вибіркові модулі 2 року навчання представляють широкий спектр тем різного наповнення та спрямування. Мається на увазі, що знання з цих тем студенти можуть застосовувати у тій чи іншій сфері зайнятості, зокрема й у освіті. Це забезпечується насамперед міждисциплінарним підходом до формування тем та побудови навчальних програм. Наприклад, переглядаючи теми вибіркових дисциплін спеціальності «Історія» університету Бірмінгема [11], можна простежити такі предметні поєднання: історія та культура («Мистецтво та контексти» – «Art and Contexts»; «Людське суспільство та культурні зміни» – «Human Societies and Cultural Change» та ін.); історія та економіка («Європейські економічні течії» – «European Economic Issues»; «Міжнародна економіка» – «International Economy» та ін.); історія та географія («Погода, клімат та історія людини» – «Weather, Climate and Human History»; «Сучасна географія людини» – «Contemporary Human Geography» та ін.); історія та релігія (Англійська церква

під правлінням Генріха VIII – *The English church under Henry VIII*; Вступ до історії християнства – *Introduction to Christian History* та ін.) тощо.

Навчальні плани третього курсу гуманітарних спеціальностей передбачають повний перехід на елективне навчання, пропонуючи студентам самостійно обирати навчальні курси 4 модулів вибіркових дисциплін по 20 кредитів відповідно до своїх професійних потреб та уподобань.

Невід'ємною частиною завершального етапу навчання на бакалавраті є написання бакалаврської дисертації, яка оцінюється 40 кредитами. Середній обсяг дисертаційного дослідження становить 12 000 слів і є розширеною письмовою роботою з обраної теми, яка потребує широкого використання архівних та інших першоджерел. По завершенню написання дисертації студенти повинні оволодіти наступними навичками критичного дослідження: синтез та аналіз інформації; удосконалення та критика власних ідей; уміння визначати належні техніки дослідження та проведення польових робіт (географія, релігія, історія); визначення тривалих термінів для самонавчання; збалансування завдань та часових рамок виконання проектів; уміння писати для різних аудиторій [12].

Практична однорічна підготовка майбутніх учителів ГД середніх шкіл у Великобританії здійснюється на 4 курсі навчання або на 5 для вчителів іноземних мов та триває 36 тижнів. Серед університетів, які готують майбутніх учителів ГД середніх шкіл, нашу увагу привернули Університет Бірмінгема, Брістольський та Лондонський університети. Ці університети представляють педагогічні спеціальності із усіх гуманітарних предметів, передбачених до вивчення у середніх школах Великобританії, включаючи громадянську освіту, яка є відносно новою дисципліною у шкільній освіті.

Структура професійної підготовки майбутніх учителів ГД складається із трьох основних компонентів:

курс методики викладання або предметного спеціалізму (*Subject Specialism / Subject-based Methods / Subject Studies*), який створений для розвитку професійних умінь та навичок навчання відповідної дисципліни.

Студентів навчають усвідомлювати практичні навички викладання свого предмету, планувати уроки та оцінювати їх у роботі малих груп [13];

курс професійних знань та школознавства (Whole-school Issues / Professional Studies / Educational and Professional Studies), який розроблений для забезпечення студентів глибоким розумінням розвитку педагогічних навичок за допомогою опрацювання низки тем загальношкільної політики і практики, професійних і правові обов'язків, відповідальності педагогів. Особливістю цього курсу є те, що його викладання здійснюється у школах, де студенти проходять педагогічну практику, з лекціями та гуртками, які частково проводяться в університетах [14];

педагогічна практика (Teaching Experience / School Experience / School-based Work) триває в загальному 24 тижні, організована блоками і чергується з блоками аудиторних занять, під час яких відбувається робота в групах, майстерня, рефлексія та аналіз педагогічної діяльності при постійній взаємодії з тьюторами ВНЗ та шкіл, що надає можливість студентам консультиватися із фахівцями та одногрупниками стосовно проблемних питань. [15].

Теоретична і практична підготовка майбутніх учителів ГД у Великобританії відповідає базовим принципам побудови змісту вищої педагогічної освіти: універсальності, інтеграційності, фундаментальності, професійності, варіативності, багаторівневості тощо [16, с. 73].

Висновки. Таким чином, професійна підготовка майбутніх учителів ГД у ВНЗ Великої Британії в цілому ґрунтується на загальноєвропейських ідеях демократизації та гуманізації освітнього процесу. Про це свідчить багатоваріантність навчальних дисциплін, можливість вибору студентом окремих навчальних курсів відповідно до власних інтересів та уподобань, гнучкість навчальних планів при організації навчального процесу протягом курсу. На наш погляд, використання аспектів позитивного досвіду професійної підготовки вчителів ГД Великобританії надасть змогу підвищити якість системи гуманітарної педагогічної освіти України.

Список використаної літератури

1. European Commission/EACEA/Eurydice. Education and Training in Europe 2020: Responses from the EU Member States. Eurydice Report. Brussels: Eurydice. – 2013. – 114 p.
2. Keating, A. Citizenship education in England 2001-2010: young people's practices and prospects for the future: the eighth and final report from the citizenship education longitudinal study (CELS) / A. Keating, D. Kerr, T. Benton, E. Mundy, J. Lopes. – Department for Education. – 2010. – 105 p.
3. Sheldon, N. The National Curriculum and the Changing of School History 1988-2010 [Electronic resource] / N. Sheldon. – Access mode: http://www.history.ac.uk/history-in-education/sites/history-in-education/files/attachments/a_history_of_school_history_1988-2010.doc
4. A National Curriculum for Religious Education [Electronic resource]. – Accessmode:<http://www.humanism.org.uk/site/cms/contentiewArticle.asp?article=1385>. Title from the screen.
5. Авшенюк, Н. М. Стандартизація професійної підготовки вчителів у Англії й Уельсі (кінець XX – початок XXI ст.): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Наталія Миколаївна Авшенюк; Ін-т педагогіки і психології проф. освіти АПН України.– К., 2005. – 235 с.
6. Teach First [Electronic resource] / Department for Education. – Access mode: <http://www.education.gov.uk/get-into-teaching/teacher-training-options/school-based-training/teach-first>. Title from the screen.
7. School Direct Quick Start Guide for Schools 2014/15 – Teaching Agency, 2013. – 8 p.
8. Statistical First Release/ Initial teacher training census for the academic year 2014 to 2015 [Electronic resource] / Department for Education. Access mode: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/380175/ITT_CENSUS_2014-15_FINAL.pdf. Title from the screen.
9. Hobson, A. Pathways and stepping stones: student teachers' preconceptions and concerns about initial teacher preparation in England / A. Hobson, A. Malderez, L. Tracey, G. Pell // *Scottish Educational Review*, 37 (Special Edition: Teacher Education and Professional Development). – 2006. – P. 59-78.

10. Training our Next Generation of Outstanding Teachers. Implementation Plan. – 2011. – 17 p.
11. BA History [Electronic resource] / University of Birmingham. – Access mode: <http://www.birmingham.ac.uk/undergraduate/courses/history/history.aspx#CourseDetailsTab>. Title from the screen.
12. Geography BA [Electronic resource] / University of Birmingham. – Access mode: <http://www.birmingham.ac.uk/undergraduate/courses/gees/geography-ba.aspx#CourseDetailsTab>. Title from the screen.
13. Citizenship. The Programme [Electronic resource] / Graduate School of Education. University of Bristol – Access mode: <http://www.bristol.ac.uk/education/students/ite/subjects/cit.html>. Title from the screen.
14. About our PGCE Secondary [Electronic resource] / Institute of Education. University of London. – Access mode: <http://www.ioe.ac.uk/study/59840.html>. Title from the screen.
15. Postgraduate Diploma Secondary Education (QTS) [Electronic resource] / University of Birmingham. – Access mode: <http://www.birmingham.ac.uk/postgraduate/courses/taught/edu/pgce-secondary.aspx#LearningAndTeachingTab>. Title from the screen.
16. Янковський, В. Є. Система и содержание профессиональной подготовки учителя в современных западных странах: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Владимир Евгеньевич Янковский; Ин-т теории образования и педагогики. – М., 2003. – 154 с.

Рецензент – доктор педагогічних наук, професор Діденко О. В.

Стаття надійшла до редакції 27.08.2015

Катревич Л. В. Современные тенденции и содержание профессиональной подготовки учителей гуманитарных дисциплин в высших учебных заведениях Великой Британии

В статье рассмотрены аспекты профессиональной подготовки учителей гуманитарных дисциплин в высших учебных заведениях Великобритании на современном этапе. Внимание сосредоточено в частности на социально-политическом измерении подготовки и содержании обучения. Отмечено, что изучение зарубежного опыта профессиональной подготовки

педагогов будет иметь позитивное влияние на улучшение отечественной системы обучения будущих учителей.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, учителя гуманитарных дисциплин, мировые тенденции, требования к абитуриентам, учебные планы, лично-ориентированный подход, технологии поискового обучения, профессиональное развитие.

Katrevych L.V. Current tendencies and the content of professional training of teachers of humanitarian disciplines in Great Britain's higher educational establishments

In the article, the aspects of professional training of teachers of humanitarian disciplines in Great Britain's higher educational establishments have been examined. In particular, attention has been paid to social-political dimension of training and content of studying. The historical review of secondary school humanitarian education has been made and its influence on teachers of humanities professional training has been mentioned. It has been noticed that professional training of teachers of humanitarian disciplines in Great Britain corresponds to basic principles of higher pedagogical education context building. It has been stressed that the study of foreign experience of teachers' professional training will have positive impact on the improvement of domestic system of future teacher's training.

Keywords: professional training, teachers of humanitarian disciplines, world tendencies, requirements to candidates, curricula, personal oriented approach, technologies of enquiry-based learning, professional development.